

et Beløb af 6,450,000 Kr. Der blev imidlertid nedsat en ny Kommission for nærmere at fortære disse Arbejder, og denne Kommission kom til det Resultat, at der Nord for Thyborøn Kanal ikke var Grund til at frygte nogen Fare for et Gennembrud, men at man derimod skulde beskæftige sig med Thyborøn Spørgsmaalet og Høfderne Syd for Thyborøn. For ikke at trætte Tinget vil jeg blot nævne, hvad der er anvendt til disse Arbejder. Der blev anvendt i 1874—75 til Ferringpartiet 563,681 Kr. 23 D.; til Thyborønpartiet 803,999 Kr. 36 D.; paa den nordre Tange 345,602 Kr. 12 D., i alt 1,713,282 Kr. 71 D. I 1884—85 anvendtes 224,923 Kr. 39 D.; i 1885—86 til 1894—95: 2,674,332 Kr. 58 D., i alt for 1874—75 til 1894—95: 4,612,538 Kr. 68 D., deraf til Thyborønpartiet noget over 3 Millioner. Dertil kommer en Del andre Udgifter til Sikringen af den søndre Tanges Nordspids og Anlæggelsen af forskellige Diger i alt til et Beløb af 497,000 Kr. samt Opførelsen af et Dige til 35,221 Kr. Dette er de Summer, som der ere anvendte i sin Tid, og de ere blevne anvendte for at sikre Limfjorden. Det er Djemedet; der er aldrig anvendt noget, uden efter bestemte Indstillinger, og vedkommende Minister har aldrig disponeret over noget uden efter bestemte Indstillinger. Jeg forefandt, da jeg blev Minister, netop en saadan Indstilling, der gav Anledning til adskillige Tvivl i begge Ting. Foranstaltningen blev imidlertid godkendt af begge Ting, og saaledes ere Pengene blevne anvendte, og der er aldrig anvendt noget, uden at det er holdt paa den Maade, thi det er et Foretagende, som jeg har troet at maatte gaa til, men som jeg til visse Tider har været bange for. Efterhaanden som Forholdene udviklede sig, blev Thyborøn Hovedpunktet, og ved forskellige Midler, ogsaa Anvendelsen af et Sandpumpeskib, lykkedes det at komme noget videre i Henseende til Thyborønpartiet, saaledes at der blev nogen Udfigt til, at man mulig kunde benytte Thyborøn som Indløb til Limfjorden. De Herrer, der huffe, hvad her er passeret tidligere, ville erindre, at her i Tinget har man for nogle Aar siden navnlig beskæftiget sig med Tanken, om man ikke ved Hjælp af Thyborøn kunde komme til et Resultat, idet der saa maatte gøres noget mere end det, der allerede nu er færdigt. Min personlige Mening er den, at det ingenlunde endnu er klart, om man kan benytte Thyborøn, om man kan vente fremtidig der at sikre et Indløb for Limfjorden. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) sagde forleden: Skaf os et eneste eller to Steder paa Vestkysten med et Indløb, hvor vi kunne ligge

sikkert, saa ere vi over det hele. Men det er netop det, vi ikke kunne. Imidlertid tror jeg, at det vilde være letfindigt nu at opgive Projektet om Thyborøn, og det forekommer mig, at, efter at der er fremkommet et Projekt til Jorddybning af den vestlige Del af Limfjorden, som ogsaa er ret tiltalende og ingenlunde uoverkommeligt, vilde dette i Forbindelse med Thyborøn — hvis Thyborøn skulde vise sig brugbar — være en smuk Løsning i nogle Retninger, men fuldkommen vilde den ikke blive. — Et helt forskelligt Spørgsmaal er Nordvestkysten, Stykket fra Thyborøn til Stagen. Det følger af sig selv, og det har altid været saa, at baade Hegeringen og Kligsdagen og alle have interesseret sig for at faa en Løsning paa dette Spørgsmaal, men man er bleven bange hver Gang, man har staaet lige over for Tallene, og det ganste sikkert med god Høje. Da der i 1887 blev nedsat en Kommission til at overveje det store Havnespørgsmaal, fik man en Del Projekter og blev noget forbavlet over, at den billigste Sum var 18 Mill. — jeg tager Tallet ud af Hovedet — men der var jo ogsaa adskillige, der vare højere. Efter at det var overtaaet, og man den Gang skønnede ikke at kunne gøre noget for Tiden, blev det taget under Overvejelse, om man ikke kunde komme til en formindstet Bygning af Havne. Det blev undersøgt, idet man gik over til at undersøge, hvad en Fisserihavn vilde koste. Den vilde koste noget mindre; vi kunde saa komme ned til 12 Mill. Jeg fandt det hele forkasteligt, thi vil man overhovedet ind paa en Havn, der betyder noget, paa Nordvestkysten, saa skal man ikke gaa til en lille grundet Havn, saa skal man gaa til en ordentlig Havn, som Skibe kunne søge til. Det er dog et Spørgsmaal, om ret mange fremmede Skibe vilde søge dertil, thi det er jo en Kyst, som man helst holder sig borte fra, naar det overhovedet er muligt. Noget Fisseri kunde der nok drives ved Hjælp af en saadan Havn, og den kunde gøre sin Nytte som Handels- og Rødhavn, det benægter jeg ikke, men jeg tror, at der vilde blive meget lidt at bestille i Havnen. Nu har jeg ganste vist hørt sine noget saadant som, at naar vi have faaet en Frihavn ved Kjøbenhavn, saa kunde vi ogsaa faa en Havn paa Nordvestkysten af Sjælland. Det er dog imidlertid to meget forskellige Ting. Frihavnen ved Kjøbenhavn er ikke en Statshavn, den er jo opsøt af Kjøbenhavns Havnevesen og bliver administreret af et Aktieselskab. Ganste vist er Frihavnen bleven begunstiget af Staten ved at faa en Rentegaranti paa 8 Mill. Kr., og der